

Ramblejant

per KOLIN

■ No es poden pas tenir joventut i enteniment, tot a un temps, perxò, encara que voldriem dir-li mantes coses a la Clara E., no ens hi atrevim, doncs el nostre esbojarrament podria confondre-ens bo i enlluernant-nos. És tan simpàtic.....

■ Ail, Juanilla Marín! Quin temps més empipador. Nosaltres que la volíem veure jugant per LA GALERIA! Però no desesperem, que un dia o altre farà bon sol. I llavors.... vinga la competència, i els versos i les flors, i...

■ Demà a l'elegant cafè Novetats farem la balleruga de bo, bo; reservistes de l'Unió, però que cap se «reserva», corredors, viatjants; joves «guapos», bons moços, etz, etz, tots hi serem, i..., sols ens reservem un KOLIN per la concurrència que tindrà l'engrescadora i entremaliada Dabau.

■ Pobre amigueta! És un fàstic això. L'encara diuen de la formalitat del jovent que corre! Un tabalot poca solta, els l'ha deixada... «como si nada»! I és clar, com que «nada», els banys!

■ Tots volem entendre-hi en trifugues de l'amor i arts transcendents i de bellesa. Però, vejem: les dones més hermoses i guapes de totes les que ramblejen pels carrers ciutadans, són les que es miren a si mateixes. Tan perfectes són. Sinó que ho diguin la Pepeta i la Maria..

■ Ja la tornem a tenir entre nosaltres. Ja és arribada: de Barcelona, de València i Almeria, la inquieta i juganera «criollita» dels nostres cels, nineta dels

ulls que la miren, i que per ara no són els nostres. Si algun dia no festeja ens hi veurem.

■ Passem amunt i passem avall, i la parella no afluixa. Qualsevol diria que no soms ningú! Potser si, però la tafaneria ens guanya i no podem estar-nos de guipar-hi de cua d'ull. Es la xamosa B. amb el «novio».

■ Acabem de descobrir una nena que per la formosor, modèstia i senzillesa, pot comparar-se a la perfumada violeta. És la Carmen Hortensi, simpàtica modisteta. Jo en sé d'un que n'està boix perdut, i precisament per la fermesa de les ondulacions corpòries.

■ Quijada, Sauc, Molinet, Lluís Bordas, Pujol i Pla, volada de pardalets que a Perelada, s'ajustaren al peu dels «tabernáculos» un dia de festa. Amb un sol ball a la Societat en tingueren prou per a deixa'm encendre. I les dones tes tenien com «bolets».

L'Angelet Casals va ésser el més afortunat; tot foren somriures per ell, sense haver de cansar-se ballant, car totes ja els tenien compromesos primer amb els altres seus companys.

De tots, qui va espatllar més sabates fou en Pepet Pla, però no les seves!... En Caramazana, somrient, féu honor al seu cognom, per la frescor de la rialla i la vivor de les galtes.

■ Hi ha una Elvireta xamosa que voldria que els diumenges els trens arribessin una hora abans i se'n tornessin quatre més tard.

Es tant Roig, el seu goig.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Una entrevista amb l'autor

de «La cançó de l'emigrant»

per RABUTEJA

Som al cafè del Menestral. Allà el trobem. Són les 7 del vespre. El trobem preparant la propaganda del diumenge.

—Escolteu, Teixidor: què ens podrieu dedicar cinc minuts.

—Encara que sien deu.

—No teniu pas feina?

—No l'acabo mai... però tinc temps per tot.

—Com vos ho feu?

—Què us diré jo! Vint i quatre hores són molt llargues pel qui no sap estar-se parat.

—Entesos.

I al minut i mig ja platicevem sobre el que ens interessava.

—Voldríem saber quelcom de «La cançó de l'emigrant».

—Què no l'haveu llegida?

—Ens referim al que no diu la comèdia.

—Parleu clar.

—Com se us va suggerir escriure-la?

—«La cançó de l'emigrant» no és una comèdia. S'entén! No és una comèdia com les altres on la part principal és la literatura, o millor dit, la fantasia de l'autor. La meua obra és extreta de la vida d'unes persones que em són tant íntimes, que ja no ho poden ésser més. Naturalment que també n'hi ha de fantasia... que també he procurat teatralitzar-la... Però, vaja! Puc dir que tots els personatges que hi intervenen són de carn i ossos; que tots ells encara viuen i que jo els he conegut a tots. Algun d'ells—els que surten en el segon acte—conserven inclús els mateixos noms que en la comèdia.

—Jo em creia que us havieu inspirat en la poesia de Mossèn Cinto. Millor dit, que havieu escenificat la poesia.

—Ja us ho explicaré. Ja sabeu que de molt jove vaig fer un viatge a Amèri-

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS —
IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA